

# ES PEDRIS LLARG



Núm. 65  
Setembre  
2003

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ



La remodelació de la  
plaça Forgas ja és una realitat



Revista Municipal  
d'Informació i Cultura

Núm. 65  
Setembre 2003

\*\*\*

**Edició:**



Ajuntament de Begur

**Redacció:**

Arxiu Històric Municipal  
Bonaventura Carreras, 11  
17255 Begur  
Telèfon: 972 62 43 05  
E-mail: arxiunicipal@begur.org  
www.begur.org

**Col·laboració:**



Diputació de Girona

**Serveis gràfics:**

Imatge i Lletra, s.l.

**Impressió:**

Impremta Palé, SAL  
Clavé, 35 - Palafrugell

**Dipòsit legal:**

Gi - 802 - 1987

\*\*\*

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen en **ES PEDRÍS LLARG** no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això suposi cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

## Alcaldia

### Un programa de govern ple d'il·lusió



S'acosta el final d'aquest estiu que alguns recordarem excessivament calorós. Enrera queda una primavera marcada políticament per unes eleccions municipals que molts han vist com unes "primàries" del que seran les properes eleccions al Parlament de Catalunya. Personalment crec que són unes eleccions molt importants per al futur de Catalunya i estic convençut que serà una tardor realment molt moguda. No cal dir que com a militant de CDC desitjo la victòria de la federació de CiU, i que la meua obligació és treballar per tal d'ajudar a aconseguir l'objectiu del meu partit.

Dit això, i una vegada superada la temporada alta pel que fa al turisme, l'actual equip de govern d'aquest Ajuntament s'ha de posar en marxa per tirar endavant el programa de govern proposat i que va obtenir un ampli suport. Penso que és un programa realment il·lusionador per a Begur i que el nostre principal repte és tirar-lo endavant per tal de no decebre els beguerencs.

El primer objectiu és molt clar: acabar la plaça Forgas d'una vegada per totes! I tot seguit, el proper mes d'octubre fer-ne l'acte d'inauguració que es mereix. Aquest és un deute de l'anterior legislatura, i tot i les desventures viscuades, lluny de caure en el desànim ens ha d'esperonar per seguir treballant per Begur amb il·lusió.

I amb aquesta il·lusió iniciarem nous projectes per al proper any, començant per un altre projecte encallat, el Parc de l'Arbreda, i continuant amb la remodelació dels carrers Casino, Metge Pi i Farmacèutic Mató. També hi vam incloure la deixalleria municipal, que s'ubicarà darrere del Mas d'en Pinc, necessària per solucionar un problema o mancança important del municipi.

A poc a poc s'aniran executant millores importants en una sèrie de carrers de Residencial Begur, l'enllumenat de Sa Punta, una pista poliesportiva per a Esclanyà i l'ampliació de les oficines municipals.

Tot això estarà convenientment pressupostat per a l'any 2004, però també treballarem per tal d'enllestir per a l'exercici 2005 els projectes del nou aparcament de la Font de Baix i la remodelació de Sa Tuna.

Aquests projectes, juntament amb altres de menor envergadura, i el compromís de mantenir i millorar els serveis municipals són els nostres principals objectius. El llistó està posat molt alt; ambició, no en falta. Que la sort i l'encert ens acompanyi.

A tots els que heu passat l'estiu treballant fermament, us desitjo que pugueu gaudir d'unes bones vacances i un merescut descans, i alhora desitjo i espero que el poble no hagi defraudat tots aquells que aquest estiu ens han visitat.

Cordialment,

**Carles Arnau i Ferrer**  
Alcalde



La plaça Forgas

Foto: Carreras

## Extracte d'acords

### Comissió de Govern 6/05/03

•S'aprova el conveni amb l'empresa Carmen Picañol Organización de Conciertos, SRL per a l'organització i realització del 26è Festival de Música de Begur; aquest conveni preveu l'aportació de 8.500 €.

•Es contracta l'empresa Innovacions Tecnològiques, SA per al subministrament de plaques prefabricades articulades de formigó per a la formació d'una passarel·la (9.897 €) i de tres columnes de dutxes i accessoris (6.728 €) per a la platja del Racó.

### Comissió de Govern 20/05/03

•Es nomena, amb caràcter interí, Josep Ojeda González com a agent de policia local, per un període de sis mesos.

### Comissió de Govern 3/06/03

•S'adjudica a l'empresa Sorea, SA la remodelació de la xarxa d'aigua de la UA 23 Mas Prats-La Muntanyeta pel preu de 59.971 €.

### Ple constitutiu 14/06/03

•Un cop constituïda la Mesa d'Edat, els regidors i regidores prometen el seu càrrec. A continuació es procedeix a l'elecció de l'alcalde, amb el resultat de vuit vots a favor de Carles Arnau Ferrer i tres vots a favor d'Antoni Bonfill Plana.

•Seguidament Carles Arnau pren possessió del càrrec d'alcalde i es procedeix a la intervenció d'Antoni Bonfill, cap de llista del PSC-PM, i a la de l'alcalde, com a cloenda de la sessió.

### Comissió de Govern 17/06/03

•S'aprova el conveni amb l'empresa Gestió i Serveis Socioculturals, SL per a la prestació dels serveis de casal i casalet d'estiu durant la temporada estiu-2003.

•Es contracta la pavimentació parcial de la urbanització Mas Prats-La Muntanyeta pel preu de 25.660 €.

### Ple 8/07/03

•S'aprova per unanimitat el Compte General del Pressupost 2002, previ informe favorable de la Comissió Especial de Comptes de 15/04/03. Els comptes del 2002 presenten un romanent de tresoreria positiu (superàvit) de 772.600 euros.



Constitució del nou ajuntament

Foto: Carreras

•S'acorda per majoria adjudicar, mitjançant subhasta, l'habitatge anomenat Casa del Mestre-entitat núm. 1 del col·legi Dr. Arruga a Maria Elena Mestres Gispert.

### Comissió de Govern 15/07/03

•Es contracta l'empresa Parquets i Revestiments per dur a terme les obres de construcció d'un fals sostre per al menjador de l'Escola Dr. Arruga (9.291 euros).

### Comissió de Govern 22/07/03

•S'acorda la contractació de l'empresa Parks 3000, SL per al subministrament de jocs infantils per al pati de l'Escola Dr. Arruga, segons un pressupost de 10.874 euros.

### Ple 19/08/03

•S'acorda per unanimitat l'adjudicació per subhasta pública de 32 places d'aparcament de la plaça Forgas.

## FÒRUM 21 DE BEGUR

Espai de participació ciutadana, en el marc de l'Agenda 21 Local, per a la sostenibilitat mediambiental.

S'OBRE UNA CONVOCATÒRIA OBERTA A TOTS ELS INTERESSATS PER AL PROPER **DILLUNS 29 DE SETEMBRE A LES 9 DEL VESPRE** A LA SALA DE PLENS DE L'AJUNTAMENT.

Regidoria de Medi Ambient

## ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: **Carles Arnau**  
Governació / Obres i Serveis  
Matí: De dilluns a divendres de 9 a 2

1r tinent d'alcalde: **Joan Català**  
Urbanisme / Medi Ambient / Consell Municipal d'Esclanyà  
Matí: De dilluns a divendres de 10 a 2  
Tarda: Dimecres, de 6 a 8 (Esclanyà)

2n tinent d'alcalde: **Francisco Vadillo**  
Esports / Festes / Gent Gran  
Tarda: Dimarts de 6 a 8

3r tinent d'alcalde: **Rosa Pérez**  
Ensenyament / Serveis Socials / Comerç  
Tarda: Dimarts de 6 a 8

Regidoria d'Hisenda / Cultura / Joventut / Ràdio i Cinema: **Joan Loureiro**  
Tarda: Dimarts de 6 a 8 (Escoles Velles)

Regidoria de Sanitat / Activitats al Casino i Esclanyà: **Neus Martínez**  
Tarda: Dimarts de 7 a 8 (Begur)  
Dijous de 4 a 5 (Esclanyà)

Regidoria de Platges i Serveis de neteja: **Joan Garcia**  
Matí: Dilluns i dijous de 12 a 1

Regidoria de Turisme: **Clara Dato**  
Matí: Dimarts d'11 a 1 (Oficina de Turisme)

**Grup Municipal Socialista**  
Tarda: Dimarts de 6 a 8  
Horari d'estiu: Dimarts de 10 a 12 matí.

*Nota: Es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.*

## Seguretat



**POLICIA LOCAL** 972 62 42 00  
972 62 34 78

**MOSSOS D'ESQUADRA** 088

**INFORMACIÓ GENERAL** 112  
(Àmbit tot Catalunya)

## Millores al municipi



Nova passera i dutxes a la platja del Racó



Vorera en el sector del camp de futbol



Nou reemissor de TV per donar cobertura a sa Riera

## Joventut

Ja fa dos anys que la Regidoria de Cultura i Joventut, conjuntament amb el Punt d'Informació Jove, va iniciar la formulació d'un Pla integral de joventut.

El Pla integral de joventut ha de visualitzar tots els serveis i accions que es duen a terme:

- dins del nostre municipi (cursos i activitats del Casino Cultural, activitats esportives al pavelló i al camp de futbol)
- a les nostres rodalies (xerrades sobre salut en els IES, borsa de treball al Consell Comarcal...)

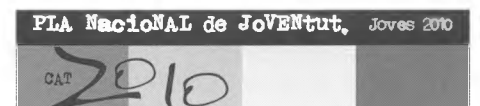
- els serveis culturals del nostre poble (biblioteca, cinema, ràdio, el nou servei d'ordinadors-Internet)
- el PIJ (Punt d'Informació Jove), que, situat a la biblioteca, informa dels serveis adreçats a joves

Actualment ens plantegem formular el Pla integral de joventut per a l'any 2004 i per això properament farem una consulta als joves per conèixer els seus punts de vista i així poder plantejar els objectius del pla per al proper any, en el qual intervindran les diferents regidories de Cultura i Joventut, Esports, Festes i Serveis Socials; tots junts i els joves agrupats en associació tenen a

dir sobre què fer i com col·laborar-hi per tal de fer-lo realitat.

L'objectiu que en aquest moment pretenem fer realitat és la creació d'un local per als joves; això no es pot fer d'avui per demà, ja que cal tenir una estructura lligada i un lloc on ubicar l'entitat.

En el PIJ (situat a la biblioteca municipal) cada tarda de 5 a 8, de dilluns a divendres, esperem els joves que vulguin expressar les seves necessitats, les seves idees o que necessitin fer consultes.



## Registre civil

NAIXEMENTS EN EL MUNICIPI DE BEGUR DURANT EL PERIODE COMPRÈS ENTRE L'01-04-2003 I EL 30-06-2003

DATA	NOUNAT/DA	FILL/A DE:	
08/04/2003	Samia YAHIA	Mohamed Yahia	Souad Bouhllil
07/05/2003	Berta DE LA CRUZ OLIU	Roberto de la Cruz Sánchez	Montserrat Oliu Auquer
10/05/2003	Maria GONZALEZ DUQUE	Salvador González Gil	Carmen Duque Delgado
15/05/2003	Erik CERRATO LOPEZ	José Antonio Cerrato Gallardo	Maria Isabel López López
02/06/2003	PoI MEDINA CODONY	José Maria Medina Maya	Sandra Codony Toribio
16/06/2003	Berta MARIN URENDEZ	Jesus Marin Anillo	M. Teresa Urendez Valdivia

DEFUNCIONS I ENTERRAMENTS EN EL MUNICIPI DE BEGUR DURANT EL PERIODE COMPRÈS ENTRE L'01-04-2003 I EL 30-06-2003

NOM:	DATA:	MUNICIPI DE L'ÒBIT:
Josefa Pérez Gamez	07/04/2003	GIRONA
Jesus Fernández Teixidor	01/05/2003	BELLCAIRE D'EMPORDÀ
Emilia Gómez Belmonte	08/05/2003	ESCLANYA
Dolores Puig Mont	04/05/2003	FIGUERES
Antonio Gallego Chinchilla	05/05/2003	GIRONA
Joan Ponsati Dalmau	30/05/2003	GIRONA
Dolores Massoni Dalmau	10/06/2003	CALELLA
Juan Carreras Ferrer	13/06/2003	PALAFRUGELL

CASAMENTS CELEBRATS EN EL MUNICIPI DE BEGUR DURANT EL PERIODE COMPRÈS ENTRE L'01-04-2003 I EL 30-06-2003

NOM DEL NUVI:	NOM DE LA NÚVIA:	DATA CASAMENT:
José Luis CABALLER NAVARRO	Silvia MANTECON FERRER	26/04/2003
Ramon PI MARQUÉS	Ana FERNANDEZ RODRIGO	02/05/2003
Juan Antonio PENIZA MARTINEZ	Esther RODRIGUEZ ZAMORA	03/05/2003
Michel RODRIGUEZ MARQUEZ	Laura SOLER RASPALL	09/05/2003
Stephen Richard BANKS	Anastasia CORINNE FOWLE	23/05/2003
Rafael PEDRIQUE JIMENEZ	SUSANA RAMIREZ BARBA	06/06/2003
Thibaut Laurent ANNERON LEGROUX	Montserrat ROMERO AMAT	07/06/2003
Josep RIBOT CANER	Irma LLORENS FABREGAT	09/06/2003
Jordi TOLEDO PUJOL	Lucía del Mar MARTIN BERTOS	14/06/2003
Juan GALLEGRO SALAS	Maria ORIOL CANAS	20/06/2003
Joan FERRER COLLS	Monica PADIN SALCEDO	21/06/2003
Francisco Javier PAEZ FERNANDEZ	Maria ESPINAS OLVERA	28/06/2003

## Festa Major a Esclanyà

Els passats dies 1, 2 i 3 d'agost Esclanyà es va tornar a vestir de Festa Major. Van ser moltes les activitats i els actes de què van poder gaudir tant grans com petits. L'aperitiu de la festa es va viure el dissabte 26 amb la pintada de camisetes, en la qual van participar quasi 100 nens i nenes. La festa començava divendres amb la nit de varietats, una nit diferent i sobretot divertida. Del dissabte destaca-

riem, pel seu èxit consagrat, la festa de l'escuma, on van remullar-se petits i no tan petits. Tot seguit la gran xocolatada, i a la nit, tots a ballar! El diumenge, per començar el dia, ofici, i després a ballar sardanes. A la tarda, tots vam gaudir amb la mostra d'aeròbic, i naturalment aprofitem per felicitar des d'aquí els nois i noies d'Esclanyà i la Mari Carmen Cruz per l'èxit obtingut. I per acabar, què millor

que un concert de Festa Major? La Blanes Orquestra es va lluir amb les seves melodies i va posar el punt i final a la nostra festa amb el ball de nit. Donem les gràcies a totes les persones que van participar a la festa, esperem que tothom s'ho passés molt bé i felicitem la Comissió de Festes d'Esclanyà per la feina feta.

Regidoria d'Esclanyà



## Casal i casalet - Estiu 2003

Un any més des de la Regidoria d'Ensenyament s'ha organitzat el Casal

i Casalet d'Estiu. Al juliol hi van assistir 115 nens, i a l'agost 97. Cal destacar que hi ha hagut més inscrits al torn del matí que al de la tarda.

Aquest any com a novetat tenim el Casal d'Esclanyà, el qual només s'ha fet als matins, amb 30 nens al juliol i 30 al mes d'agost.

Per tant podem dir que la valoració de l'activitat ha estat molt positiva i esperem tornar-lo a fer l'any que ve.

Regidoria d'Ensenyament

## VI Travessa de Natació Cales de Begur S'Aixugador - Aiguafreda

Novament, i aquest cop per sisena vegada, vàrem organitzar des de l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament de Begur la travessa de natació Cales de Begur, amb el recorregut ja conegut que va des de S'Aixugador fins a Aiguafreda.

La nostra satisfacció és que cada any s'incrementa el nombre de participants. En aquesta edició el nombre d'inscrits va ser de 101 nedadors/es repartits en quatre categories de la següent manera:

12 a 15 anys	13 masc.	4 fem.
16 a 29 anys	19 masc.	14 fem.

30 a 49 anys	33 masc.	11 fem.
Més de 50 anys	6 masc.	3 fem.

Cal destacar que la guanyadora absoluta en aquesta edició va ser M. Mercè Oliveras (Olot), de 12 anys, amb un temps de 10 minuts i 12 segons.

Un cop acabada la cursa es va obsequiar els nedadors amb un esmorzar i una samarreta i es va fer el lliurament de trofeus als tres primers classificats de cada categoria i sexe.

Des de l'Àrea d'Esports volem agrair a tots els nedadors la seva parti-

cipació, i també a tots aquells que desinteressadament han col·laborat en el bon funcionament d'aquest esdeveniment: anotadors, cronometradors, propietaris de les embarcacions en les quals es va fer el trasllat fins al punt de sortida i especialment la Creu Roja i la Guàrdia Civil del mar, pel suport i la seguretat que representa tenir-los entre nosaltres.

Sols queda recordar que la setena edició tindrà lloc el tercer diumenge de juliol de 2004.

No hi falteu!

## Festival Internacional de Música de Begur

Aquest estiu, durant els mesos de juliol i agost, ha tingut lloc la 26a edició del Festival Internacional de Música de Begur. En aquesta ocasió s'han ofert tres actuacions de música clàssica, una de jazz, una de flamenc i una actuació alternativa on es combinava una pel·lícula muda amb la banda sonora en directe.

Totes les actuacions han tingut un nivell altíssim dins del seu gènere, la qual cosa s'ha reflectit en un públic en-

tusiasmat en les diverses propostes musicals.

L'organització del festival ha comportat un compromís important a l'Ajuntament, que ha pretès oferir als begurencs i begurenques actuacions de qualitat, tant per la diversitat com per la vàlua dels artistes que hi han participat. L'èxit d'aquesta edició permetrà renovar aquest compromís per tal d'oferir en les properes edicions un festival de música amb el nivell que el públic ens ha marcat.

De moment, ens quedem amb la imatge d'enguany, entre la claror de les espelmes, o, sota l'efluvi d'una calor estiuenca, les notes d'un violí aturant el

brogit de l'estiu al pati de les Escoles Velles.

**Joan Manuel Loureiro i Vall**  
Regidor de Cultura



## Concert de Fènix i Gatos Negros

Recordant vells temps, els anys 60... El dissabte 2 d'agost, al pati de les Escoles Velles, hi va haver un concert dels Fènix (grup begurenc, amb

l'Agustí Ponsatí, Joan Ponsatí, Francesc Polo i en Joan Prunedà) i els Gatos Negros.

L'afluència de públic va ser de més de 800 persones, les quals van poder gaudir d'una nit molt agradable recordant els anys 60...

**Regidoria de Festes**

## Havaneres Begur - 2003

El passat 9 d'agost es va celebrar, al pati de les Escoles Velles, la XIV Cantada d'Havaneres de Begur. Van actuar-hi els grups Port Bo, Peix Fregit i el Bergantí.



Va ser una vetllada molt agradable, amb l'assistència de més de 700 persones. A la mitja part es va oferir cremat per a tothom, servit pel grup de Festes.

**Regidoria de Turisme**

## Carmen Amaya: Projectió de documental biogràfic

Per segon any consecutiu s'ha realitzat aquest estiu a la sala de plens de l'ajuntament la projecció de la pel·lícula *En la azotea del viento*, documental biogràfic sobre la *bailadora* de flamenc Carmen Amaya.

A les diverses projeccions que s'han realitzat al llarg de l'estiu hi han assistit un gran nombre de persones i moltes vegades s'ha hagut de limitar el nombre d'assistents (per la capacitat de la sala) a causa del gran èxit que ha tingut.

El film fa un repàs exhaustiu de la biografia de l'artista, amb entrevistes a persones que l'havien conegut, amb retalls de la seva vida quotidiana, els seus viatges, i amb escenes de les seves representacions i de les pel·lícules que va rodar, entre les quals la popularíssima *Los Tarantos*.

Properament, i amb motiu del 40è aniversari de la mort de Carmen Amaya, el dia 20 de setembre a les 12 del migdia a la sala de plens de l'ajuntament de Begur es portarà a terme la presentació del número 3 de la *Revista del Baix Empordà* dedicat a Carmen Amaya. I al mes d'octubre es col·locarà una escultura de la gran *bailadora* a la nova plaça Forgas, en la seva inauguració.

Aquests dos actes seran explicats de forma exhaustiva en el proper número d'*Es Pedris Llarg*.

**Míriam Nieto**



## La pintura de Cuixart, a la Sala Municipal Escoles Velles

El dia 1 d'agost es va presentar a les Escoles Velles l'excel·lent exposició del pintor Modest Cuixart, un dels grans artistes plàstics catalans, de la qual hem pogut gaudir durant la primera quinzena del mes. L'acte d'inauguració va ser especialment ric de contingut.

Després de la brillant introducció de Lluís Costa, el qui signa, autor del text del programa, va comentar la importància de l'obra de Cuixart dins l'art contemporani i la seva peculiar, rigorosa i interessant evolució des de l'època juvenil de l'inoblidable grup Dau al Set fins al moment actual, una singladura artística "que és fruit d'un procés de reflexió independent i lliure, d'estricta sinceritat, lluny de l'èxit fàcil, per sobre de les consignes pedants i dels corrents imperants a cada moment...", una obra rigorosa i de qualitat extraordinà-

ria tant en l'aspecte artístic com en el formal..., d'una gran originalitat, que no és mai cercada, sinó que és intrínseca a la coherència interna de l'artista... L'obra de Cuixart reflecteix el seu temps, l'època que l'artista ha viscut, com tot l'art que perdura".

En el transcurs de l'acte, l'escriptora Mònica Pagès i Santacana va fer una presentació del seu llibre *Cuixart, biografia inacabada*, aparegut fa pocs mesos: una biografia densa i extensa, però alhora molt amena, de lectura apassionant. Una aproximació decisiva a la trajectòria humana i artística de Cuixart que podem trobar a les llibreries, a Begur mateix.

Després de les paraules del regidor de Cultura, Joan Loureiro, en nom de l'Ajuntament, la vetllada va oferir encara una sorpresa molt agradable. Els assistents vàrem poder gaudir d'una filmació del director cinematogràfic francès Claude Maurin, amb coreografia inspirada en la pintura més recent de Modest Cuixart, interpretada per Mélanie Maurin, primera figura de la famosa companyia de dansa de Pina Bausch: una creació certament captivadora, d'una singular bellesa; tot un privilegi inesperat.



Foto: Carreras.

Modest Cuixart, resident des de fa més de 30 anys a Palafrugell, ha volgut ser present al Baix Empordà, a Begur, amb una tria interessantíssima de la seva creació (des de la dècada de 1980 fins ara mateix), just quan a la seva Barcelona natal, al Palau Moja, és oberta l'important exposició "Cuixart, ara", organitzada pel Departament de Cultura de la Generalitat, i pocs mesos després de la inauguració del Taller Cuixart a la Placeta Montcada barcelonina, seu de la seva fundació.

No hi ha dubte que són molts els motius per felicitar els responsables de la Sala Municipal Escoles Velles per l'èxit i el ressò d'aquesta exposició estiuenca d'un artista capdavanter de l'art contemporani del nostre país.

Joan Badia-Homs



Foto: Carreras.

## Més ordinadors per a la Biblioteca Municipal Salvador Raurich

L'Ajuntament ha signat un acord amb el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació que ha fet que la biblioteca disposi de dos punts més d'accés a Internet dintre del projecte NODAT.

Ahora, el Departament de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya ha pensat que era el moment idoni per tal de començar a informatitzar el fons de la biblioteca, i ens ha aportat dos ordinadors, un lector de codi de barres i una impressora d'etiquetes.

Per això el nostre Ajuntament ha fet una aposta de canvi dins de l'espai de la biblioteca i des del mes de maig estem fent una sèrie de millores estructurals, de cablejat i de recol·locació del material informàtic que ja teníem en l'espai de l'al-

tell (això ha comportat que quasi tot l'estiu no s'ha pogut oferir servei informàtic) i esperem que a mitjan setembre el servei estigui disponible al cent per cent.

Cal dir que tot això representarà que hi hagi per al servei del públic quatre ordinadors per fer consultes d'Internet i tres com a processadors de textos (per escriure treballs).

L'Ajuntament i les institucions fan una aposta per les noves tecnologies a l'abast de tothom, però cal fer-ne un bon ús, i és per això que s'ha aprovat una petita normativa que cal que tots respectem tant com sigui possible per tal de poder gaudir dels ordinadors de forma gratuïta i tot considerant que l'ús inadequat d'aquests materials ens poden causar contínues avaries.

El personal de la biblioteca intentarà resoldre dins de les seves disponibilitats les diferents consultes dels usuaris i a la vegada guiar en el món de les noves tecnologies tots aquells que encara no hi estiguin familiaritzats.

Cal dir que sempre prevaldrà la consulta i el treball, tenint present que l'espai és la biblioteca i que s'han de respectar els altres usuaris.



## Misteris al pàrquing

Era cap de setmana. En Jordi havia arribat de Barcelona i ell i en Xicu se n'anaven cap al pàrquing a treure el cotxe d'en Xicu. Obriren la porta automàtica i, encara no havien fet quatre passes per dins, que sentiren uns crits de dona esgarrifosos, talment com si algú l'estigués matant.

-Ai!, ai!, aiiiiiiii!, aiiiiiiiiiiiiii!

En Jordi i en Xicu quedaren aturats, amb aquell "ai" clavat al cor. En Jordi es recordà d'uns assassinats al barri del Putxet, a Barcelona, on un energumen havia mort dues dones. En Xicu també va pensar el pitjor. Tots dos estaven amb la cara ben pàl·lida de l'ensurt.

-Aiiiiiiii!, aiiiiiiiiii! -els crits i xiscles esgarrifosos continuaven i retronjien dins del pàrquing.

-Vénen de dalt -digué en Jordi.

-Em penso que no, que vénen de baix -digué en Xicu.

Sense saber ben bé d'on venien els xiscles s'encaminaren cap a dalt. En Jordi seguia en Xicu tot darrere seu. No li feia cap gràcia tot allò. Els crits, però, no paraven. De seguida s'adonaren que anaven desencaminats.

-Aquests crits no vénen pas de dalt -digué en Xicu.

Giraren cua i tornaren cap a baix. Al cap d'una estona, en Xicu ho veié clar: "Aquests crits vénen de l'escala. Anem-hi!"

-Mira, noi, a l'escala vés-hi tu, si vols. Jo ja en tinc prou d'aquest color. Foto el camp. A Barcelona han passat moltes coses pels pàrquings. Aquests llocs tancats es presten a tot. I tu el millor que pots fer és venir amb mi.

-Carai, Jordi, podem ajudar una dona a qui estan fent mal...

-Deixa't d'històries. Anem a la guàrdia urbana i expliquem-los el que hem sentit al pàrquing. Oi que paguem tots els impostos? Doncs són ells els que han d'ajudar aquesta dona i no nosaltres. La nostra obligació s'acaba avisant-los

-Ben pensat, tens raó, Jordi. Anem-hi corrents.

Arribaren a les oficines de la Guàrdia Urbana esbufegant tots dos. Hi havia una noia darrere un taulell. "Això és cosa dels Mossos d'Esquadra" -els digué. Però va agafar

el telèfon i va avisar els seus companys.

En Xicu i en Jordi tornaren cap al pàrquing. Mentre la porta automàtica s'obria, va passar un cotxe dels Mossos d'Esquadra. Aixecaren els braços i el cotxe s'aturà. Hi anaven un mosso i una mossa. Els van explicar tot el que havia passat al pàrquing. Unes dones que hi havia per allà ho varen sentir. Els mossos van baixar de seguida del cotxe i varen entrar cap a dins seguits d'en Xicu i en Jordi.

-Cap on hem d'anar? -preguntaren.

-Cap a dalt.



En aquell moment

va arribar el cotxe de la policia urbana amb tres guàrdies i, en veure la porta encara oberta, varen entrar tot corrents. En Xicu els digué cridant des de dalt que ells anessin per la part de baix, i així ho feren.

Al cap d'una bona estona, els mossos, els urbans i els nostres amics estaven tots plegats a dins del pàrquing comentant el resultat d'aquella investigació. Ningú havia vist res sospitos.

Obriren la porta i, com que era dimecres, i per tant dia de mercat, es trobaren amb una munió de dones del poble que s'havien anat aplegant en asabentant-se del que havia dit en Xicu i en veure els cotxes dels guàrdies i dels mossos mal posats davant la porta.

-Què ha passat? -preguntaven les begurenques.

-No ho sabem, però hi ha hagut uns crits molt forts amb veu de dona -deia en Xicu.

-Ja ho dic sempre jo -féu una begurenca de més de mitjana edat-, algun dia en passarà una de grossa.

-Què diu?

-Que n'ha passat una de grossa a dins des pàrquing.

-No m'estranya pas. Segur que era na Quimeta de cas Bertoliu. Com que sempre va tant "arreglada"...

-I qui ha estat? En Xicu?

-Sí, ell i es seu amic de Barcelona.

-Ei!, ei!, què us empatolleu, ara, vosaltres?

-Res, res, qui ha fet es cogombre que el tregui a l'ombra.

Mentrestant, els mossos i els guàrdies s'ho miraven i reien. Se n'alegraven de tots aquells embolics que es feien les dones. En Xicu i en Jordi s'estaven tot encongits i es defensaven inútilment de totes aquelles acusacions. Les dones insistien i els escrivassaven perquè el que volien és que fos cert tot el que deien.

Allò es va acabar com el rosari de l'aurora: els uns cap aquí, els altres cap allà. En Xicu i en Jordi, de molt mal humor, marxaren cap a casa d'en Xicu per explicar-ho a na Reparada ans que li arribessin les "informacions". Na Reparada els va escoltar atentament i els digué que no en faria pas cas del que li expliquessin. De sobte, es posà a riure. Na Reparada feia unes riallades tan grans que s'havia d'aguantar la panxa...

-Que en sou de pàmfiles! Us pensàveu trobar un cadàver o una dona *despuiada*, eh? No se us ha acudit que tot venia d'una rata? Que no sabeu els crits que fem ses dones quan veiem una rata?

En Xicu i en Jordi quedaren tot moixos però, en el fons, satisfets d'haver aclarit el misteri d'aquell matí al pàrquing.

-Ja t'ho deia jo -féu en Jordi.

-Mira, noi: puja aquí dalt i balla.

Grèvol



## Proposta d'exposicions de l'estiu 2003

Aquest estiu del 2003, altra vegada Begur demostra el seu dinamisme cultural, des de la variada i interessant programació dels concerts d'estiu fins a les exposicions que els diferents artistes ens han presentat a la Sala Municipal d'Exposicions de les Escoles Velles.

El primer de juliol inaugurava la seva mostra de pintures la barcelonina Mariona Esteba; una visió-assaig vers la pròpia concepció de l'art. Cercant gammes de colors i textures, ara amb els pinzells (rotacions, pinzellades), ara amb reguixos o rascades. Esteba recorda en les formes els artistes americans dels anys 60, però amb uns colors absolutament llatins, blaus i ocres, fred i calor. Potser aquesta és la fórmula de la Mariona Esteba conscient... una de freda i una de calenta.

Jordi Gispert va presentar del 15 al 29 de juliol una mostra de la seva obra més recent. L'exposició d'una trentena de pintures amb una presentació austera i directa reafirmava el missatge empordanès de l'obra i sinceritat i maduresa. Una exhibició de tècnica senzilla i mesurada ens envien a una espontaneïtat massa sovint oblidada. Gispert segueix un camí que porta a un lloc que no podem ignorar: art i puresa.

Amb certa expectació s'esperava l'exposició del mestre Modest Cuixart.



Miquel J. Vilà

Fotos: Carreras



Mariona Esteve

Fotos: A Tàpies

El barceloní-palafrugellenc va inaugurar el 2 d'agost, amb una bona col·lecció avalada per l'excel·lent presentació de Joan Badia-Homs. Modest Cuixart no ens va sorprendre gens! La seva professionalitat i trajectòria van quedar paleses en la mostra variada i nombrosa que ens va regalar; potser vàrem trobar

a faltar més obra recent, però la varietat de formats i temes van valer prou la pena per conèixer l'autèntic Cuixart. Un rosari de tècniques i recursos plàstics al servei d'una idea, a voltes màgica, d'altres com a realitat. Cuixart sempre és Cuixart.

La sorpresa de la temporada –cada any n'hi ha una– ha sigut l'exposició del guanyador de l'any passat del concurs d'arts plàstiques de Begur, Miquel S. Vilà, un osonenc enamorat de Begur que presentà l'exposició d'un art fet d'altra manera. Vilà és un escultor. La mostra aplega peces de diferents èpoques. Primer amb l'ús de planxes metàl·liques curiosament tractades, inflades amb matèries o buits que recorden universos màgics, plens d'éssers mítics fets de fusta i metall; després aquests mateixos materials semblen redissenyar-se en equilibris i formes que recorden el món modern, tan proper i que és familiar. Vilà no amaga una trajectòria de recerca que s'apropa al disseny contemporani, fa servir els materials pel que sembla que estan fets; en definitiva, un canvi cap al seu futur. No vull oblidar Ignasi Vilà, fill de l'artista, que dona suport a la proposta artística amb una bona imatge fotogràfica de l'obra.

Robert Manera

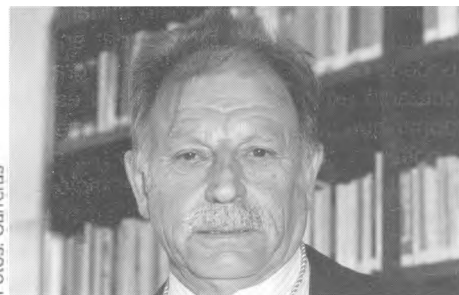
## Activitats

### Mor Lluís Miró i Plaja, fill predilecte de Begur

El propassat dia 19 d'agost va morir a Begur el senyor Lluís Miró i Plaja, que havia estat nomenat fa uns anys –el 16 de juny de 1992– pel Ple

de l'Ajuntament de Begur fill predilecte de la vila, en reconeixement a la seva humanitat i positiva influència sobre diverses generacions de begurencs i la seva admirable trajectòria vital.

En un emotiu acte, el dia 21 d'aquell mateix any es descobrí la placa del carrer que actualment porta el nom de Lluís Miró i se li lliurà la medalla que el distingia com a fill predilecte de Begur.



Fotos: Carreras

Lluís Miró, l'any 1992, quan fou nomenat fill predilecte de Begur

## Fins on hem arribat

“La telebasura es un género indefinible, aunque reconocible de inmediato. Es la exhibición impúdica y descontrolada de la ordinarietà y la grosería, de la chabacanería y la vulgaridad, la humillación de los personajes, el lenguaje soez que se complace en una desinhibición desprovista de gusto y de gracia. Pero al público parece gustarle”.

No he resistit la temptació de transcriure aquestes paraules d'un article d'*El País* del dia 20 de juliol, signat per la catedràtica d'Ètica Victòria Camps. És una definició perfecta del que us sortirà a les pantalles dels vostres televisors si feu zàping a qualsevol hora, sobretot a les de màxima audiència. Si tenim en compte que la TV és la mainadera moderna, tota aquesta porqueria va fent forat en els enteniments, encara en formació, dels més petits. Ningú, però, no hi vol posar remei...

La mateixa matèria, però limitada a gent famosa, surt a les “revistes del cor”. Avui dia, aquestes revistes són l'únic negoci editorial veritablement rendible. Tota l'antiga murmuració local és portada ara a nivell estatal, i a voltes mundial, en extenses exclusives que apareixen en aquestes revistes acompanyades d'una gran profusió de fotografies i d'imatges de tota mena, com més escandaloses millor, tot plegat en una excel·lent reproducció sobre paper de qualitat i a tot color, emprant maquinària de la darrera generació de l'offset. El consum d'aquestes revistes és generalitzat i contrasta amb l'escàs consum de premsa. Atenent les estadístiques de la producció editorial literària i de la premsa d'informació convencional, hom podria pensar que la gent solament llegeix “revistes del cor”. Tota aquesta murmuració escandalosa també va fent forat, aquesta vegada en l'enteniment de la població adulta de la societat actual.

Altrament, els joves i els no tan joves volen gresca. Van a les manifestacions per poder cridar; planten tendes de campanya als carrers i places i miren qui la farà més grossa. El que diuen no és el que hi ha. Ells solament volen cridar i fer gresca. Això es veu amb claredat en els concerts de rock. Una persona va gravar l'actuació artística dels cantants i es va adonar que cantaven sense cura, que no hi posaven cap interès a fer-ho bé, perquè sabien que tota aquella gernació de jovent que tenien al davant amb els braços enlaire no els escoltaven. Només volien fer gresca entre ells.

Una actitud semblant la trobem en les tasques de la construcció i, en general,

en el treball. El personal no vol treballar, vol passar-ho el millor possible. Així, si no hi ha un encarregat que vigili, no es fa feina i les obres s'eternitzen. Una postura de mediocritat s'ha instal·lat a les empreses, la qual cosa porta al fet lamentable del *mobbing* quan un home o una dona íntegres ingressen a la plantilla. I és que els treballadors tenen present el mal exemple que han rebut a casa i a fora de casa, a les empreses i a fora de les empreses i a tot arreu.

En la política, ja ens fa basques aquesta actitud d'atacar el contrari com si fos un enemic. Als grans debats parlamentaris hem de veure discursos molt ben planejats i verbalitzats, però en els quals s'obliden les necessitats de la societat i tot queda en atacs a l'adversari, a voltes amb arguments i paraules impròpies. Quan el debat no és prou important, tant a Madrid com a Barcelona veiem l'hemicicle quasi buit de diputats. I encara hom parla que les votacions s'haurien de poder fer per Internet! També es veu sovint l'espectacle que tothom marxa quan un diputat contrari es disposa a fer el seu discurs. Què deu passar quan no hi són les càmeres de TV? Poca broma, doncs, perquè són els nostres representants a les institucions democràtiques.

Ara fa uns quants anys, vam haver de presenciar l'existència de terrorisme d'estat i de la generalització de la *cultura del pelotazo*. Vam veure a la presó ministres i alts funcionaris de l'Estat, el governador del Banc d'Espanya, el cap de la Guàrdia Civil, un famós banquer... Ara, els *pelotazos* s'han manifestat a la comunitat de Madrid, la que hauria de donar exemple a tot el país. A més, veiem que els poders efectius (econòmics) s'atreveixen fins i tot a fer canviar els resultats de les votacions democràtiques comprant trànsfuges.

La llibertat sexual, el treball de la dona i la innegable riquesa de relacions de la vida moderna, juntament amb el consumisme i altres pertorbacions de la conducta personal, han portat la precarietat de la institució familiar. Quan es forma una parella, tothom pensa si durarà gaire. Això abans no passava. Tampoc abans hi havia violència domèstica. Jo no recordo (i ja sóc vell) cap murmuració entorn de cap pallissa a la dona i, naturalment, cap assassinat, com és el cas tan lamentablement quotidià avui dia. Només als anys seixanta vaig sentir parlar de violència domèstica en els indrets on vaig viure, molt lluny d'aquí. Ara, ho tenim a casa nostra.

Em vaig posant de mal humor a mesura que escric aquestes reflexions. És que no acabaries de trobar amenaces per al futur quan passes llista de les institucions tradicionals i tan estimades de la nostra societat catalana. Al Barça, han passat anys de mala gestió i de sous multimilionaris per a tothom enfront d'uns resultats lamentables. Les nostres universitats, ara massificades, han perdut bona part de llur prestigi a mesura que molts professionals resulten incompetents. Els turistes, que no fa tant de temps eren persones que donaven exemple de civisme i cultura, ara, la majoria donen una mala imatge i, a vegades, mal exemple. L'invent meravellós i fabulós d'Internet està ple d'enganys, de virus i de perills, i si hom vol (criatures incloses) és una font de pornografia. La tant lloada globalització esdevé, a fi de comptes, una estratègia mercantil de les multinacionals. L'Església catòlica també ens ha decebut amb escàndols sexuals, etcètera, etcètera.

Com ens en sortirem, d'aquesta situació? Altres vegades hem patit malvestats molt perniciosos i el pas del temps i els esforços de molta gent han tornat les coses al seu lloc. Així, les guerres, les crisis econòmiques, les epidèmies... Però la diferència que hi trobo és que ara patim una malaltia de la societat i molt em temo que d'aquí a cinquanta anys encara no s'hi haurà pas posat remei, mentre que haurem perdut moltes de les nostres coses més estimades, com és la nostra llengua catalana. Voldria equivocar-me.

Mentrestant, hem de viure en un ambient de desconfiança generalitzada.

*La solució:* Si patim de greus desconfiances envers la política, l'economia, la religió, la família, les llibertats individuals i tants i tants altres ingredients de la vida social, ¿en qui hem de posar la nostra confiança? És molt senzill: hem de confiar en nosaltres mateixos. Solament dins del nostre cap hi manem nosaltres d'una manera absoluta. Hem de ser conscients de les nostres forces i possibilitats. No hem d'aspirar mai a coses inabastables, però també hem d'estar segurs de poder aconseguir allò que ens proposem mitjançant l'esforç i donant-li les voltes que calguin, sempre dins de la legalitat. Altrament, si no enganyem mai a ningú, la gent ens farà confiança. Aquest és el missatge que hauria de rebre la joventut, sobretot per part de llurs pares

## Pregó de la Festa Major de Begur del 2003

Foto: A. Tàpies



Senyor batlle, senyor regidor, begurenques, begurencs i visitants:

Espero que hàgiu gaudit de tot el que s'ha fet fins ara: el foc de Sant Joan amb coca i cava, el ball de revetlla, les fires, el futbol i la festa de l'escuma. Ara vindran les sardanes, els concerts, l'ofici solemne, el teatre i els balls. De ben segur que les places de la vila i el pati de les Escoles Velles estaran molt animats.

Permeteu-me un record personal i que esmenti una altra festa major de Begur, la d'un dels primers anys del segle passat. Llavors, el meu pare era el mestre de Pals i va venir a la festa de Begur. Va venir a peu, naturalment, passant per un camí que encara hi ha entremig dels pins i que llavors vorejava les dunes de sorra. A Begur devia ballar sardanes, etc., però, el més important fou que va conèixer una noia begurenca que al cap d'uns anys seria la meva mare.

I ara, us convido a fer un viatge. Un llarg viatge de ciència ficció que farem tots plegats al llarg del temps. No ens mourem d'aquí on som, però ens traslladarem, en el temps, a una altra època remota d'uns quants milions d'anys enrere. Llavors, d'animals encara no n'hi havia, ni de plantes tampoc. Què hi havia, doncs? Hi he pensat moltes vegades i sempre he arribat a la conclusió que, aquí, a Begur, en aquell temps tant reculats hi hagué un gran volcà. Un volcà que vomitava pedres, roques i laves. Aquell volcà es féu molt gros i alt, mentre la roca fosa rodolava vessant avall. Tots aquells materials que sortiren de la seva boca són els que, amb el temps, anaren formant les valls i els puigs i totes les contrades del que ara és el nostre estimat Begur. Després, el volcà es va extingir, es va apagar, i des de llavors les tempestes, els ruixats, i les tramuntanades varen anar donant forma al

nostre paisatge. La muntanya d'aquell volcà, finalment, va quedar tal com avui la tenim aquí al darrere. És aquest turó que al capdamunt té una veritable joia: aquesta corona de roques que en diem "es castell". Aquesta corona natural de roques que té la nostra muntanya ho sembla, un castell, però no ho és pas. No és altra cosa que la xemeneia de l'antic volcà que ha quedat així, amb les roques que hi varen quedar a dins solidificades, mentre que els costats de la muntanya varen anar rossolant avall.

La nostra muntanya, "es nostro castell", des de llavors és com un sentinella, sempre vigilant. Des del seu cim es pot veure el cap de Creus, el Pení, les Alberes, el Canigó i la resta de la serrallada Pirinenca. També l'Alt Empordà, el Montgrí i el Baix Empordà i part de la Selva. I per la banda de llevant, veiem mar endins, fins a un horitzó molt reculats, amb una extensió enorme de mar blau. "Es nostro castell" té una situació privilegiada i no hi ha cap altra població de la Costa Brava que tingui, allà mateix, un mirador tan esplèndid. No vull esmentar noms de poblacions, però vosaltres mateixos podeu passar la llista i no en trobareu cap com el nostre. "Es nostro castell" ha fet de sentinella en moltes circumstàncies dramàtiques. En temps dels pirates, vigilant les illes Medes, on tenien la seva base, o quan venien de lluny a fer mal a les nostres masies. També en temps de guerres s'hi observaven els moviments de tropes i se n'obtenien informacions militars. Fou per aquest motiu que a la baixa edat mitjana els nobles feudals hi van edificar una fortalesa. Des de llavors, del nostre volcà se'n diu "es castell". Però n'estem molt orgullosos que aquell castell no hagi intervingut mai en cap batalla. Perquè nosaltres diem "no a la guerra". A totes les guerres. I el nostre castell ha estat un castell pacífic.

Però, precisament perquè des d'allà dalt es veu tot, aquell castell va ser destruït tres vegades. No interessava als enemics. Amb tres vegades varen acabar de destruir-ho tot, i ja fa molts anys que no n'hi ha cap, de castell. Però el mirador sí que encara hi és. És el mirador de l'Empordà.

Després, la tramuntana ens va anar pujant molta sorra de la platja de Pals i es va formar un esplèndid camp de dunes al peu del nostre volcà. La meva

mare m'explicava que, de petita, ella i tota la mainada de Begur anava "a fer tombarelles a ses sorres". Això vol dir que a final del segle XIX encara quedaven dunes a Begur. Ara, totes aquelles dunes s'han convertit en unes esplèndides pinedes.

Són molts els atractius de Begur, però encara no s'ha explotat el més important que tenim: el nostre mirador de l'Empordà, el nostre castell. Molta gent hi puja, però hauriem de prendre l'exemple d'altres llocs emblemàtics que disposen d'un mitjà mecànic. Com els Pics d'Europa, el Teide i el mateix Montserrat.

El castell és tan a prop del poble que amb un ascensor i un túnel n'hi hauria prou. Un pou amb un ascensor a dins, i un túnel per anar-lo a buscar a peu pla. Seria totalment ecològic, ja que no es veuria res des de fora, i l'entrada al túnel podria ser al final del carrer de Pi i Ralló o a la plaça d'es Garrigar. Llavors, a dalt s'hi podrien fer moltes coses... Però no ens podem pas queixar, ja que fins avui encara no hi ha hagut mai cap antena de telefonia mòbil: ja és un miracle.

Bé, ja plego. Ara, els Grallers del Montgrí ens ompliran el cor de joia amb la seva energia, la seva joventut i, sobretot, la seva estridència. He de recordar l'actuació heroica que van tenir els Grallers, aquí, a Begur, durant la festa de l'any passat. Recordeu que varen aguantar una gran tempesta d'aigua i trons al mig de la plaça. Van quedar completament xops, però les gralles no van deixar d'amenitzar aquell terrabastall atmosfèric. Moltes gràcies, Grallers. Moltes gràcies als Grallers i a tots els que d'una manera o altra ens ajuden a gaudir d'uns dies d'esbarjo en aquesta festa major de Begur.

I, finalment, us recomano que l'any que ve demaneu a en Carlus i a en Vadillo que el pregó el faci una d'aquestes noies tan eixerides que hi ha pel nostre poble. Potser ens explicarà alguna de les facècies que elles fan per les discoteques. Sempre serà més entretingut que les batalletes que us ha explicat un iaio com ara jo. A més a més us alegrarà la vista tota l'estona.

Gràcies per l'atenció i que acabeu de passar unes bones festes.

## L'homenatge de Begur al doctor Lluís Pericot

El propassat dia 19 d'agost l'Ajuntament de Begur va tenir la iniciativa de retre un homenatge en record de la figura de Lluís Pericot i Garcia (Girona 1899 – Barcelona 1978), amb motiu del 25è aniversari de la seva mort. El cap de l'Arxiu Municipal, Lluís Costa, va aprofitar la circumstància de la publicació d'un epistolari del Dr. Pericot amb el seu mestre, Pere Bosch Gimpera, per fer-ne la presentació a Begur i complementar en un sol acte el record a Pericot i la novetat bibliogràfica. La biblioteca Salvador Raurich de Begur es va quedar petita per la nombrosa assistència que va voler sumar-se a l'homenatge.



Foto: M. Carreras



Foto: Carreras

El doctor Pericot a Begur, l'any 1972

En la primera de les intervencions, Lluís Costa va glossar la importància de la història local en la recuperació del país, i va recordar el paper de Pericot en aquest aspecte en relació amb Begur. La gran novetat i sorpresa de l'acte fou la possibilitat d'escoltar la veu del mateix Lluís Pericot en una gravació feta l'any 1961 al jardí de casa seva en què explicava de manera planera a una colla de nens la història de

Begur. L'enregistrament fou lliurat per Lluís Suñol i Tortras a l'Arxiu Municipal de Begur fa pocs mesos i és un testimoni de vàlua immesurable per recuperar la memòria de la transmissió oral dels coneixements i per sentir com un savi de nivell internacional sabia també arribar a tothom, fins i tot a una colla de nens de vuit o deu anys que escoltaven, embadalits, les dots de comunicació d'aquell avi que parlava de coses llunyanes, però certament nostres. A continuació intervingué Narcís Soler, catedràtic de Prehistòria de la Universitat de Girona, president de l'Institut d'Estudis Gironins i membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Ell va sintetitzar el llibre *58 anys i 7 dies*, editat per la Fundació Bosch Gimpera de la Universitat de Barcelona i per la mateixa institució acadèmica, amb el recull de les 275 cartes que Lluís Pericot va rebre de Pere Bosch Gimpera durant el temps que va durar la seva relació professional, acadèmica i d'amistat. Narcís Soler va saber donar la dimensió humana d'ambdós personatges, savis de gran projecció internacional i fundadors de la disciplina arqueològica del país en les primeres dècades del segle XX. També va valorar l'esforç dels tres autors (F. Gràcia, J. M. Fullola i F. Vilanova) per donar, a través de les 1.500 notes a peu de plana que il·lustren l'obra, un cos d'informacions inèdites i molt valuoses sobre Bosch Gimpera i Pericot, sobre les circumstàncies socials, polítiques i acadèmiques que els envoltaren i sobre els personatges que s'hi relacionaren.

El qui subscriu aquestes línies va tenir l'honor d'intervenir a continuació en qualitat d'autor de l'obra, però també



Foto: Carreras

La Biblioteca s'omplí de gom a gom



Foto: Carreras

Lluís Pericot

com a nét de Lluís Pericot i modest continuador de la tasca que ell i el seu sogre, Salvador Raurich i Ferriol, van fer a Begur, per contribuir al millor coneixement i difusió de la seva història i del seu patrimoni. Vaig recordar que el poble de Begur sempre ha tingut presents els personatges de renom universal que hi han fet estada i s'han integrat en el poble, des de Ventura Carreras fins a Hermenegild Arruga, passant pel mateix Lluís Pericot i acabant amb la figura de Carmen Amaya. En tots ells hi ha el denominador comú de la senzillesa, l'afabilitat i el tracte fàcil, del qual els begurencs van poder gaudir durant més de mig segle. El matrimoni amb Teresa Raurich, besneta de l'indiano begurenc Agustí Ferriol Bataller i filla del ja esmentat Salvador Raurich i Ferriol, va incorporar Lluís Pericot a la nòmina de begurencs militants en forma de conferències, excavacions i poesies, entre d'altres coses.

Va cloure el sentit acte el regidor de Cultura de l'Ajuntament amb unes paraules de goig per l'èxit de l'acte, per la nombrosa assistència i per la recuperació de la memòria col·lectiva del poble a través de l'excel·lent gestió de l'Arxiu Municipal de Begur.

En nom de la família volem agrair a l'Ajuntament de Begur la iniciativa de recordar el nostre avi Lluís Pericot en aquest acte tan sentit i sincer, prova que la memòria que va deixar al nostre poble resta intacta entre els begurencs.

Josep M. Fullola i Pericot